

[Weikop.]

ændringsforslag sige — uden i øvrigt at komme nærmere ind på dem — at efter vor opfattelse giver de klare linjer vedrørende lovens administration. Man ville da være sikker på, at der ikke løbes nogen risiko, som må anses for absolut uforsvarlig, eller træffes dispositioner, der med rette vil være kritisable. Samtidig indebærer ændringsforslagene, at den højtærede handelsminister fritages for det pres, han kan komme ud for, og som måske kan føre til en mindre hensigtsmæssig udnyttelse af forhåndenværende midler, og navnlig — hvad jeg lægger uhyre stor vægt på — frier det den højtærede handelsminister for et ansvar, som jeg tror han også gerne selv vil være fri for. Vi har altså efter vor mening gjort alt for at lette den højtærede handelsminister og regeringen, og vi håber til det sidste på alligevel at opnå nogen støtte fra de to partiers medlemmer, der måske ikke lige ønsker at sejle i den mere socialdemokratiske del af regeringens kølvand.

Hvad angår de ændringsforslag, som er stillet af flertallet, kan jeg slutte mig til det, som det ærede medlem hr. Anker Lau sagde for et øjeblik siden.

A. C. Normann: Det ærede medlem hr. Weikop havde en bemærkning til sidst om de partier, der vel ikke ønskede at sejle i det socialdemokratiske kølvand eller den socialistiske idé's kølvand; sådan noget lignende lød bemærkningen. Jeg vil gerne sige, at jeg ønsker ikke at sejle efter den kurs, men det undrede mig meget, da jeg lyttede til de to oppositionstaler her i dag, at man forsøger på at gøre det foreliggende lovforslag til et lovforslag, der går i den retning, som det ærede medlem hr. Weikop antydede. Jeg har den opfattelse, at dette lovforslag er gået i den anden retning, i den retning, som de to ordførere, de ærede medlemmer hr. Anker Lau og hr. Weikop, plejer at repræsentere her i salen. Derfor havde jeg håbet — og jeg har ikke helt opgivet håbet, fordi jeg ikke har hørt nogen af de to ordførere sige, at de ikke vil stemme for lovforslaget ved den endelige afstemning — at de med glæde havde kunnet slutte sig til det.

Indholdet af de henvendelser, udvalget

har modtaget, siden det blev nedsat, har vist en meget betydelig interesse for denne lovgivning fra det private erhvervslivs side. Det gælder både den udvidede garantiordning vedrørende eksportkreditterne og forslagens kapitel III angående produktivitetsfremmende og eksportfremmende foranstaltninger. Det er en naturlig ting, at der har været mange gode forslag med hensyn til anvendelsen af de beløb, der er beregnet til de sidstnævnte formål, renten af den nye fond. Oppositionen har ment det rigtigt at fastslå, at disse beløb burde fordeles i nogenlunde samme forhold som det, der gjaldt for de Marshallmidler, der hidtil har været anvendt til fremme af produktiviteten. Jeg for min del tvivler om, at det hidtidige grundlag vil være det rette i al fremtid og det, som vi bør forsøge at fastlægge ved denne behandling.

Det, det gælder om, er jo, at ordningen administreres smidigt nok, at pengene kommer til at gøre den størst mulige nytte for produktivitetsøgning og for eksporten, og man kan meget godt tænke sig, at opgaverne i så henseende kan skifte fra år til år. Jeg mener dog, at det vil være ønskeligt, at en del af midlerne ydes på en sådan måde, at de pågældende erhvervsområder kan regne med dem i en vis periode. F. eks. har man i landbruget lagt megen vægt herpå bl. a. for at kunne sikre visse personer en aflønning i en vis periode, da det ellers ville være vanskeligt at få de rigtige personer til at forestå disse vigtige funktioner.

Hvad angår det ærede medlem hr. Weikops bemærkninger om en revisionsbestemmelse, synes jeg, det ville være uheldigt at indsætte en sådan, medmindre den periode, i hvilken loven skulle gælde, alligevel blev så lang, at det ville være at opfatte som meningsløst overhovedet at indsætte en revisionsbestemmelse, fordi en sådan bestemmelse ville gøre det vanskeligere for ministeren og dem, som skal administrere lovgivningen, at give et tilsagn for en periode om visse midler. Ganske vist er der for finanslovens vedkommende på en lang række områder tale om midler, der ydes kun for et år ad gangen, men de ydes på en sådan måde, at de pågældende år efter år venter at få dem. Hvis det ligefrem understreges, at loven kun skal gælde i det og det